

tekerne får adgang til at dosisdispensere fra samme pakning til flere enkeltpersoner.

Herudover vil der fortsat være adgang til dosisdispensering i de former, der kendes i dag, dvs. til personer, institutioner eller virksomheder, der som led i patientbehandling, redningstjeneste e.lign. anvender lægemidler med henblik på indgift i patienter, samt til bestemte patienter, der er i behandling på et sygehus eller en anden institution omfattet af sygehuslovens § 3.

3.3 Organisering af dosisdispenseringsopgaven

Dosisdispensering kan udføres såvel manuelt som maskinelt. En mere udstrakt anvendelse af dosisdispensering vil kun kunne være økonomisk rationel, hvis den foregår maskinelt. Svenske erfaringer med maskinel dosisdispensering viser endvidere, at risikoen for fejl mindskes væsentligt ved anvendelse af maskinel pakning frem for manuel pakning. Ved dosisdispensering til en enkelt eller nogle få patienter eller af usædvanlige lægemidler kan manuel dosisdispensering imidlertid være økonomisk mere fordelagtig.

Lovforslaget forudsætter, at der er adgang til at foretage både manuel og maskinel dosisdispensering.

På grund af omkostningerne til anskaffelse og drift af det nødvendige maskinelt, må maskinel dosispakning centraliseres på et begrænset antal apoteker, der må have adgang til at sælge dosispakningerne til de øvrige apoteker. Dette svarer til ordningen for magistrelle lægemidler.

Adgangen til at foretage dosisdispensering af lægemidler er efter de nugældende regler forbeholdt apoteker og sygehusapoteker. Der er tale om en rettighed, ikke en forpligtelse.

For at sikre ordningens gennemslagskraft i den primære sundhedssektor bør dosisdispensering til enkeltpersoner derfor pålægges apotekerne som en pligt, når dosisdispensering er lægeordineret. Under hensyn til de praktiske gennemførelsesproblemer, der må forudses navnlig i startfasen, er det dog foreslået, at apotekernes forpligtelse til at fremskaffe og forhandle dosisdispenserede lægemidler til patienter i primærsektoren ikke skal gælde i tilfælde, hvor dosisdispensering af ganske særlige grunde ikke kan ske maskinelt. Baggrunden herfor er nærmere omtalt nedenfor i bemærkningerne vedrørende lægemiddelformer og sortiment.

Dosisdispensering, som bestilles af den enkelte patient på egen hånd, bør fortsat og indtil videre opfattes som en serviceydelse, som apotekeren kan, men ikke skal tilbyde. Tilsvarende gælder for de former for do-

sisdispensering, der allerede er tilladt i dag, jf. ovenfor.

Dosisdispensering af lægemidler bør grundet ordningens tætte tilknytning til selve detaildistributionen af lægemidler også fremover være forbeholdt apoteker. Forhandling af lægemidler til patienter uden for sygehusvæsenet varetages efter de gældende regler udelukkende af de private apoteker, og det er regeringens opfattelse, at dosisdispensering til denne gruppe ligeledes bør varetages inden for den private apotekssektor.

Dosisdispensering kan omfatte såvel receptpligtige lægemidler som håndkøbslægemidler, herunder også lægemidler, der vil kunne sælges uden for apotek som følge af forslaget om at ophæve apotekforbeholdet for visse håndkøbslægemidler. Dosisdispensering af lægemidler kan imidlertid kun foretages af apoteker. Forretninger, der i medfør af de foreslåede nye regler etablerer forhandling af håndkøbslægemidler (salgssteder godkendt efter lægemiddellovens § 8, stk. 1), vil ikke kunne foretage dosisdispensering, idet sådanne salgssteder ikke tillægges kompetence til at bryde færdigvarepakninger.

Lovforslaget indebærer, at den enkelte private apoteker forpligtes til at fremskaffe og forhandle dosisdispenserede lægemidler til forbrugerne, og at de private apoteker som sektor får til opgave at organisere udførelsen af selve dosispakningen inden for sektorens egne rammer.

Det påhviler således den private apotekssektor i fællesskab at sikre, at der etableres dosispakkefunktion på eller i forbindelse med et antal apoteker svarende til det kapacitetsbehov, der viser sig. Med lovforslaget indføres der adgang til samhandel mellem de private apoteker med dosispakkede lægemidler.

Etablering af pakkefunktion på et apotek med henblik på samhandel med dosisdispenserede lægemidler til andre apoteker må efter forslaget kun ske med Lægemiddelstyrelsens godkendelse.

Formålet med en godkendelsesordning er at sikre, at der ikke opstår en overkapacitet for dosispakning, som ikke kan udnyttes, og at der med udgangspunkt i de ansøgende apoteker opnås en vis geografisk fordeling, der bl.a. kan medvirke til at sikre hurtig leveringstid til de receptekspederende apoteker. Lægemiddelstyrelsen skal i forbindelse med godkendelsesansøgninger inddrage både faglige, kapacitetsmæssige og geografisk fordelingsmæssige hensyn samt samfundsøkonomiske hensyn. Lægemiddelstyrelsen vil således have mulighed for at afslå en ansøgning såvel ud fra en faglig vurdering af den påtænkte pakkefunktions organisering og drift som ud fra kapacitets-